

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Heti és postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — — — — — Egyes szám 10 —
 Előfizetési pénz minden közlemény:
 Főpénz: Vécsey-Acz földrajzi
 a szerkesztésbe bérmentve küldendő.
 Előfizetheti helyben:
 Tegledi K. Lajos könyvkereskedésében a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok után.

Hirdetési díj:
 Óhasábas petisórárt 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint színtől több isbeli hirdetések, alkuszert a legolcsóbb árt.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyit-ter”-en megjelenő közlemény óhasábas sorra 15 kr.
 Nérvagy bérmentéssel beküldött közlemények nem vétettek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratos sem adtak vissza.

Valljuk meg az igazat.

○ A véleményszabadságnak általában védi vagyunk.
 Ehhez képest, senkit sem akarunk rosz hiszemiséggel vádolni, ha ellenkező véleményben van velünk.
 Kivált politikai dolgokban a hit, a vélemény, a meggyőződés annyira egyéni és viszonylagos lehet, hogy a tiszta felelősségből eredt nyilvánulások, a mint egyfelől nem ártanak, sőt használnak a közjóknak, másfelől tiszteletet is érdemelnek.
 De megvalljuk, nem tartóztathatjuk kimondani csodálkozásunkat afelől, hogy érettség, mivel férfiak — kik hosszú évszón át ez, vagy amaz politikai elvet vallottak — programjukról mikép térhetnek ellenkező irányba, mint a minőt addig követték.
 Éveken keresztül azt mondani, azt predikálni valamiről, hogy fehér, és rövid napok múltán azon meggyőződést vetni világba, hogy az bizony csupa fekete, — vagy megfordítva: oly iszonyú lelki rázkódás eredményének tulajdonítható, mely az új embert az óval tökéletesen kiscseréli.
 S hogy az ily zászlóelhagyásoknak mily kártékony hatása van a nagy közönségre, kiteszik abból, hogy mindinkább gyérül a bizalom a józan és egészséges politikai jellemek iránt azon nagy közönségben, mely arra volna hivatva, hogy a miveltebbektől érényt, jellemet és életbölcséséget tanuljon!

Pedig ha általánosan megrendül a hit a szép, nemes és jó iránt: úgy az emberiség előhaladása mind erősebb gátaknak van kitéve, és az emberiség végcélja a tökélyesedés hátralelé vezető irányának indul.
 Eszerint a politikai hitehagyottság is rendkívül hátrást gyakorol az emberi érénybe vetett bizalom meggyengülésére.
 De a hit főbb mondók, a hit, vélemény és meggyőződés változása igen egyéni dolog: és sok tekintetben, ahol a forrás tiszta, még tiszteletet is érdemel.
 Azonban ott, ahol az illető nem csupán egyéni véleményt van hivatva képviselni: ott, ahol a megbízatás kétoldalú köteleimélt fogva az egyén véleménye mintegy le van kötve az adott szó szentségénél fogva: ily esetben a megbízott véleményének lényeges változása a kétoldalú kötés felbomlását vonja maga után.

Alkalmazva ezeket az országgyűlési képviselői diszes állomással egybekötött köteleimre: tisztán áll, hogy milyhét a képviselő véleménye lényegileg változik, és merőben különbözik attól, melyet elválasztásakor programjában kifejtett, s mely kölcsönös szerződés alapján szolgált a választók az elválasztott közt: többé jogosan nem képviselheti választóit.
 Ezekből kiindulva, helyeselnék a „Hon” és „Ellenőr” által kifejezett azon nézetet, hogy a Ghyeczypárt, mely előbbi zászlóját elhagyta, ellenkező elveket vall most, mint a képviselőválasztáskor, mind az illem, mind a következetesség, mind a jogososság szempontjából, tartozik a választókra hivatkozni, és új választás alá bocsátani magát.

TÁRCSA. „VÉSZMADÁR.”

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. — Írta a „Rockingham” szerzője. Fordította Kompolthy Tivadar.
 Első kötet. — XI. rész. (30-ik folytatás.)
 Az egész legénység azonnal talpon volt a ladikokhoz sorakozott. A ladikokat ellátták gyorsan a készen tartott élelmi cikkekkel, ágyúemével, lőkézzel s egyéb szükségességekkel.
 — Én a vén hajó iránti kegyeletből szeretnék még pár golyót a kalózkokra rápöntenem. Engedje mellém — folytatá a kapitány felé fordulva mr. Turnbull — Yarker, Tom Darby-t és Sam Banghem-t, a megölt Dick asztaltársait, én velük megkíséreltem a terv kivételét. Tom kitűnő tüzér. Ó gyönyörűségesen letűzeli a hatfontosokat, míg Sam készen tartja számkunkra a sajátát.
 — Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.
 — Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

Hanem, legyünk következetesek és igazságosak.
 És vizsgáljuk meg, hogy hát a baloldali párt azon tagjai, kik a november 7-diki határozatot hozták, lényegileg nem változtatták-e meg véleményüket?
 Mi azt hisszük, hogy igen!
 Mert hiszen például a balközéppárt programja szerint a delegáció, a közös miniszterium és általában a közönséges kiegyezés Magyarország szemében oly szálkának, oly „delendam Carthagine”-nek tartott, hogy azok, kik ellenkező véleményét és programot vallottak, egyáltalában nem tartathattak baloldaliaknak.
 Arról pedig — amit a november 7-ki határozat követendő programmal kimondott, hogy t. i. a baloldali a fenálló közönséges alapon is, kész, kormányt vállalni: szó sem volt soha a baloldali program kiadásakor, sem a választáskor; — de nem is lehetett; mert ez a program által kárhoztatott közönséges kiegyezés elismerése lett volna.
 A mint hogy a nov. 7-ki határozat sem egyéb, mint ily elismerés.
 Következésképp, ha igazságosak és következetesek akarunk lenni: azt kell kimondanunk, hogy a november 7-ki határozat hitei lényegileg eltértek a választás alapjául szolgáló politikai véleményektől.
 Következésképpen; a köztök és választók közt a választások létrejött kétoldalú szerződés, az ő véleményöknek lényegesen megváltozása által felbomlott.
 Tehát nemcsak a Ghyeczypártiak, hanem ők is tartoznak a választókra hivatkozni és magokat új választásnak bocsátani alá!

Ha a választók helyeslik eljárásukat, újra megválasztják.
 Ha nem: nem.
 Ez a méltányosság; és a politikai illem, ez a jogoság — azt hisszük.

— Ki lesz a pénzügyér? Ezt még senki sem tudja, azért Pauler megbiztatta a Deák-kört, hogy a pénzügyminiszteri tárcának függőben levő kérdése legközelebb az ország megelégelésére (?) fog megoldani. Pauler meg azt is ígéri, hogy míg a költségvetési törvény a ház elé terjesztik, a pénzügyér kinevezetik.
 — Csak előre! Valóban megdöbbentő az a vakmerőség, melylyel Aradon néhány politikai szelkacs el az ellenzék irányában; ezek ugyanis az „ellenzék” elnevezés pávatolla alá húzóda komédiáznak szemfényvesztő játékkal. A Napló esti lapjának azt távirják Aradról, hogy az aradi ellenzék tegnap tartott tömegesen látogatott közgyűlésében Ghyecz Kálmánna k egyhangulag bizalmat szavazott és programjához csatlakozott. A legtekintélyesebb ámitás a sorokban, melyek beküldjé, akár együgyűségről, akár ügytelenségéről tette ezt, megrovást érdemel. Sem az aradi, sem a pümpösi ellenzék, ha valóban az, és nem bitortija e nevet, nem teheti azt jelenleg, hogy a Ghyecz programjához csatlakozzék, mert ha ezt teszi, akkor ez nem ellenzék többé s csak magáról hazudja e nevet. Az aradiak határozatát megbízásból Chorin Ferencz volt baloldali képviselő tudatta Ghyeczvel, az ellenzék pártjában. Határozottan tiltakozunk az ellenzék nevének ily illetéketlen felhasználása ellen. Chorin ur politikai ületársaival teheti

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

azt, a mit akar, de ha egyszer elhagyta azon alapot, a melyen az ellenzék áll, akkor tessék magának illő nevet keresni, de ne viseljük magukat úgy, hogy a más címének jó hitelt rontsák elkövetett botorságukkal. Tessék akár Sennyeihez, Aponyihoz vagy Görgeihez állani, de ilyetén cselekményét ne akarja senki ellenzékesnek tulajdonítani. A ki elég kiskuro személyek után menni, az csak kövesse vonalát, de azt tudja meg, hogy a valódi ellenzék zászlóira elvek vannak írva, s e párt tagjai tudnak azért még lelkesedni.

— A király Budavárában csütörtökön kihaligatást fog acni.
 — Ó felségének Petersburgba utazása, az orosz cszárral tett megegyezés folytán 1874-ik évi február 14-re van kitűzve.

— A Ghyeczypárt — a Pesth. L. szerint — erősödik: a „Reformpart, Károlyi Ede grófnál tartott értekezleten kijelenté csatlakozását. A jobboldalról s tőbben bejelenté áttelepüket, s csatlakozásuk idejét attól teszik függővé, hogy vajon Deák Ferencz lemond-e a képviselőségről; mivel addig nem lépnek ki a Deákpartból, míg vezérük annak élén áll.

— Az országgyűlési Deák-kör tegnapelőtti ülésén a költségvetést s ennek tárgyalása alatt követendő taktikát tárgyalta. Zsedényi még 5 millió törlést ajánlott; tőbben a p. u. biz. által kitörölt 18 lovas honv. századot megtartani vélek. Ezek felett folyt a vita, de az eredmény az, hogy a kör elfogadta a pénzügyi bizottság javaslatait. A lovas századokra nézve a honv. ügyér kinyilvánítá, hogy e törés a honvédség fejlődésének nem áll utában.

— Szlávi még mindig beteg. Terdesklógyuladása van. Az orvosok véleménye, hogy a miniszterelnök több napon át fogja az ágat őrizni.
 — Tarnocz Gusztáv jobboldali képviselő a Ghyeczypárthoz csatlakozott. Tarnocz személyes indokok miatt lépett ki a Deák-körből.
 — Az államrendőrség tegnap vette át a fővárosi rendőrségeket. Theisz Elek rendőrnök még tegnapelőtt esküdött fel, a kapitányok hivatalnokokkal együtt tegnap tették esküt. Ez alkalommal a kormányt Jekelfalusi Lajos min. biztos képviselte.

— Drezdából távirják. Erzsébet özvegy királyné meghalt.

Szinügyi viszonyaink.

III.
 (***) Szinügyi helyzetünk igen komoly, amivval inkább, mivel a jelen téli idény is deficizáttal fejeget. Rosz idők élünk. Gondolkozni kell itt segítő eszközökről, még pedig addig, míg nem késő.
 Általános a nézet, hogy — csak kölcsönös segítség és dolgoz. Ugy de ez a 15.000 ft, mely tervbe vétetett, nem igen lesz elegendő. Ha pedig már orvoslani akarunk valamely bajt, eszközöljünk azt gyökeresen. A félig végzett munkában nincs köszönet.
 A szinügyi választmány tagjai is kezdik ezt már belátni. Szükség van itt legalább 20.000 ft. kölcsönre, a minék megtagadására ugy sem szabad számítaniuk. A város, a menyében rész vesz, csak kamatozásra adna saját vagyonának, a színházak javára.
 Ha e kölcsön sikerül, a min ugyan kétkelkedni nem lehet, akkor ezzel elég lesz téve — a multnak. De még továbbra is kell gondolnunk — a jövőre.
 Jól esett Nagyváradról, talán most először méltányos hangot hallani a „Bihar” utján szinügyi viszonyainkat illetőleg. Óhajtjuk, hogy

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna erre, vagy a halál az enyészet szekerén.

— Részemről is azt tartom legcélszerűbbnek, ha kissé megütjük egy kicsit a kalózhajó földszert. Mert lehet, hogy holnap dolgunk lesz e gazokkal a tengerparton s így előnyös lehet reánk csak, ha most kissé megrikítjuk sorait.
 — Nos, nem bánom, kísérték meg tervük kivételét.
 A kapitány azután előparancsolta a hajósokakat: mindenféle italokat, bort, rumot, pálinkát, puncsot rakott a kajüté közé, aztán felgyújtatta a terem lámpáit s ott hagyta a hajót.
 E csellel azt célozta, hogy a rablók a „Thames”-re törvén, a szesz italoktól lerészegedjenek s így leköcsök figyelmeiket, hogy idejük legyen a menekülésre.
 — Azt hiszem, e csel fölre a tutaj gondolatával. — Jegyzé meg a kapitány.
 S a kapitánynak igaza volt!
 — A ladikok készen vannak! — Jelenté Yarker.
 Timmins kapitány s mindnyájan, kivéve Turnbullt és kiserőit, a sarkakba ugráltak s egyenesen a part felé tartottak.
 A part mellett, nagy sziklatömegek közt, Nyomorult, elhagyott hely, hová ember talán sohse lépett. Rídek, kietlen a vidék, mintha az ördög járt volna

